

N:o 143.

Af herr **P. P. Waldenström**, om skrifvelse till Konungen angående utredning af orsakerna till rådande prästbrist.

Länge har det klagats öfver prästbrist inom svenska kyrkan, och denna brist synes vara i tilltagande. Skall den kunna afhjälpas, så måste man först söka efter dess orsaker.

Att de ekonomiska förhållandena skulle vara en orsak, synes mindre troligt, då dessa för närvarande äro bättre på den banan än på många andra, där det dock icke är någon brist på personer. Den nyblifne prästen får alltid genast en aflönad anställning, om än lönen icke är så stor. Och de framtida utsikterna äro alls icke dåliga.

Icke heller torde orsaken vara, att det skulle vara större brist nu än förr på unga män med begåfning och andligt intresse. Tvärtom torde sådana finnas nu i större antal än någonsin förr.

Enligt mitt förmenande — och det är ingalunda gripet ur luften — torde orsaken vara att söka i åtskilliga förhållanden inom den bestående kyrkliga organisationen. Denna är nämligen, enligt hvad statskyrko-principens vänner själfva ganska allmänt erkänna, i vissa stycken sådan, att den icke låter försvara sig vare sig inför Augsburgiska bekännelsen eller — ja, allra minst — inför den Heliga skrift. Ej sällan hör man ock samvetsgranna och vakna präster gifva uttryck åt den samvetsnöd, hvori de ofta genom sitt ämbete varda försatta. Sant är, att de finna sig däri, om än under suckan. Sant är också, att unge män, som äro för prediko-ämbetet begåfvade och hågade, men som inför här antydda förhållanden stå tveksamma, träget bearbetas, på det de måtte nedtysta samvetets röst och låta sina betänkligheter fara. Detta lyckas nog också med somliga.

Men *många* äro de, som icke kunna öfvertygas, att det är rätt för dem att göra hvad de själfva inse och äfven andra erkänna vara orätt, och som därför sakna mod att ingå i ett ämbete, som dock skulle tvinga dem därtill.

Emellertid kunna äfven andra orsaker medverka. Det erkännes villigt. Därför tillåter jag mig endast att föreslå,

att Riksdagen må i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta utreda, hvilka orsakerna kunna vara till den rådande prästbristen, äfvensom hvilka åtgärder som kunna böra vidtagas för att aflägsna dessa orsaker, samt att Kungl. Maj:t där-
efter måtte för Riksdagen framlägga de förslag, som af samma utredning föranledas.

Stockholm den 25 februari 1903.

P. Waldenström.